

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2019. november 10.
(vasárnap)**

Horváth Géza

DÁNIEL ELTÖKÉELTSÉGE

Énekek: 25,1,6; 125; 227,4; 229

Lekció: Dán 1,1-9

Alapige: Dán 1,8

Imádkozzunk!

Drága mennyei Atyánk, hálaadással magasztalunk Téged, hogy szívünket felemelhetjük Hozzád. Mindenekelőtt azért adhatunk hálát, hogy Te alászállottál, egészen közel jöttél hozzánk Jézus Krisztusban, a mi Urunkban, akit azért küldtél, hogy megkeresse és megmentse, ami elveszett. Köszönjük, hogy Előtted csendesedhetünk el ezen a délelőttön, Téged magasztalhatunk, és vallhatjuk mi is, hogy Tied a felség, a dicsőség, a méltóság, Tied a hatalom, az erő, és megvalljuk, hogy a mienk pedig orcánk pirulása. Megvalljuk előtted, Urunk, hogy szent fenséged tisztaságában és jelenlétedben érezzük igazán elveszett, kicsiny voltunkat, bűneink súlyát, amivel vétkeztünk Ellened, és amivel bosszantásodra voltunk. Engedd meg, hogy így még jobban ragyogjon fel nekünk az a kegyelem, amely eltörölte álnokságainkat, bűneinket. Még jobban ragyogjon előttünk a Golgota keresztje, ahol Jézus Krisztus eleget tett a mi vétkeinkért és kiengesztelt Téged, Atyánk, velünk kapcsolatban, hogy ne izzó haragod, hanem izzó szereteted áradhasson most felénk.

Köszönjük, hogy ez az egész teremtett világ kegyelmet kapott a mai napon is, mert felkelt a nap jókra és gonoszokra egyaránt; mennyből jövő esőt adsz hívőknek és hitetleneknek. Köszönjük Neked, hogy mindezidáig nem küldted még vissza az Úr Jézus Krisztust, hogy ítéletet tartson élők és holtak felett, és ezért kérünk, Urunk, hogy ma, ha a Te szavadat halljuk, ne keményítsük meg a szívünket! Kérünk Téged, úgy munkálkodj közöttünk és bennünk, a Te igéden keresztül, Szentlelked által, hogy az ígét megértsük, és ne csupán hallgatói le-

DÁNIEL ELTÖKÉLTSGE

---

gyünk az igének, hanem olyanok, mint a kis Sámuel, aki az igéből semmit nem hagyott a földre esni. Könyörülj meg rajtunk! Szenteld alkalmunkat istentiszteletté, közösségünket gyülekezetté, hogy egy szívvel és egy szájjal dicsőítsünk Téged, és valljuk meg, hogy Jézus Krisztus Úr, a Te dicsőségedre! Hallgass meg könyörgésünkben!

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét olvasom az előbb felolvasott bibliai szakasz egy verséből, a Dániel könyve 1. fejezetének a 8. verséből: *„De Dániel eltökélte az ő szívében, hogy nem fertőzteti meg magát a király ételével és a borral, amelyből az iszik vala, és kéré az udvarmesterek fejedelmét, hogy ne kelljen magát megfertőztetnie.”*

Kedves testvéreim, a napokban olvassuk a Bibliaolvasó Kalauz szerint Dániel könyvét, és ha Dániel nevét valaki meghallja, akkor még azoknak is, akik a Bibliát kevésbé ismerik, eszükbe jut a történet, amikor Dánielt az idegen király bedobatta az oroszánok vermébe. Ott csodálatos módon megtartja az Úr, és bezárja az oroszánok száját, ahogy később ezt ő maga vallja meg. A történet azonban Dániel esetében nem itt kezdődik, hogy Isten megőrzi őt, megvédi a bajban, a nehézségben, a próbában, a nyomorúságban, az oroszánok vermében, hanem ott kezdődik, hogy *„De Dániel eltökélte szívében, hogy nem fertőzteti meg magát a király ételével és a borral, amiből a király iszik”*.

Azt mondja a 91. Zsoltárban az ige a 14. és következő versekben, hogy *„megmentem őt – mondja az Úr –, mivel ragaszkodik hozzám.”* Mi olyan sokszor szeretnénk, hogy Isten megtartsa minket egy-egy nehéz helyzetben, a betegségben, nyomorúságban, a halál árnyéka völgyében, hogy Isten jelentse ki az erejét, hatalmát, segítségét, de ennek van egy feltétele, hogy *„mivel ragaszkodik hozzám”!* Dániel könyvében nemcsak az van előttünk, hogy Isten megmenti az oroszánok verméből ezt a kedves szolgáját, hanem az is ott van, hogy Dániel meg ragaszkodott ehhez a megtartó Istenhez!

Nézzük meg Dániel ragaszkodását, hiszen ebben a csodálatos igében ez áll, *„de Dániel eltökélte a szívében”*, hogyan és miért kellett, hogy megmutatkozzon az ő bátorsága, hitvallása, eltökéltsége, ragaszkodása, az Úrhoz való hűsége! Dánielről ezt olvassuk, ami több mint 2500 évvel ezelőtt játszódott, már a szereplők régen nem élnek, mégis ez a szellemiség, ez a lelkiesség ma is megvan. Ez minden korban és minden időben megvolt, ez a nabukodonozori szemlélet, ez a terv, amit a király eldöntött, hogy hogyan fogja ezeket a fiatalokat átnevelni, hogyan fogja őket a saját maga udvarának a szokásaira, lelkiességére, vallására, nyelvére, tudományára, kultúrájára átnevelni. Ez a szemlélet, ez a szellemiség mindig megvolt, mindig meg is lesz, amíg Jézus Krisztus vissza nem jön. Ez nem hal meg Nabukodonozorral, Jeruzsálem falainál, és nem áll meg a templom lerombolásánál, mert ez a szemlélet mindig egyszerre rombol. Ami isteni, ami érték, ami mennyei, azt le kell rombolni! Lerombolja Jeruzsálemet, lerombolja a templomot, elviszi a templom edényeit, neki ez a célja, de

ugyanakkor építeni is akar, csak olyan bábelit. Bábel tornyokat akar építeni szívekben, életekben, közösségekben, gyülekezetekben, egyházban. Ez a szemlélet mindig is élni fog, és mindig is törekszik.

Éppen ezért szeretném elmondani ennek az igének a nagy üzenetét, amit én is úgy kaptam az Úrtól, hogy mi az oka Dániel hűségének, ragaszkodásának. Mi az ereje, mi az üzenete számunkra? Egész egyszerűen annyi, hogy a hívó embernek, aki benne van egy környezetben, mint Dániel Babilonban, a király udvarában, milyen nagy kísértés megmaradni Isten gyermekének és szolgájának! Ott is megmaradt az ő hite és az Úr iránti félelme, bizalma és szeretete. Mai igénk üzenete tehát az, hogy nekünk is eltökéltnek kell lennünk szívünkben, és meg kell maradnunk az Úr szeretetében! Persze, akik még nincsenek az Úr szeretetében, azoknak oda kell jönni! Akik még nem állnak ezen az alapon, azoknak rá kell állni, és akik ráálltak, azoknak meg kell maradni ezen! Dániel erre példa most nekünk, és Isten igéje erre figyelmeztet.

Olyan szép az Júdás apostol levelében, a 20. és a következő versekben, amit olvasunk: „Ti pedig szeretteim, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván a Szentlélek által, tartsátok meg magatokat Isten szeretetében, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmasságát az örök életre.” Testvéreim, mi nagyon sokszor elcsodálkozunk azon, hogy mi van ebben a világban, milyen eszmék, irányok, áramlatok jönnek-mennek. Elborzadunk, elszörnyedünk, hogy ez a nabukodonozori szellemiség és lelkület hogyan hatja át ezt a világot, de most megláttam, hogy emiatt, mivel Isten igéje elmondja, hogy ez így lesz, nem kell felettébb elkeserednünk, és nem kell kétségbeesnünk! De mit kell tennünk? Megmaradni az Isten szeretetében! Három dolgot mond Júdás: épüljete a ti szentséges hitetekben; imádkozzate Szentlélek által; tartsátok meg magatokat az Isten szeretetében, mert a végén rájövünk arra, hogy tulajdonképpen Isten tart meg bennünket!

A Jelenések könyvében hét kisázsiai gyülekezetről olvasunk a második és a harmadik fejezetekben. Nézzük meg, mit jelent ki róluk, és mit üzen nekik Isten! Például Pergamumról olvassuk: „te ott laksz, ahol a Sátán zsinagógája van.” És megdicséri, mert „a hitemet nem tagadtad meg”. Hiába laksz ott, ahol a Sátán zsinagógája van, de az én hitemet nem tagadtad meg! Vagy Szárdisznak nem azt mondja „milyen kár, hogy nem tudtátok a várost megváltoztatni, nem voltatok olyan nagy hatással a város kultúrájára, a város tudományára”, de „erősítsd meg azokat, akik köztetek halófélben vannak, a testvéreket, az atyafiakat, akik elcsüggedtek, ellankadtak, visszaestek!” „Ha botlanak a gyöngék, Segítsen az erős; Hordjuk, emeljük önként, Kin gyöngesége győz.” (455. dics.) Isten Lelke nem azt mondja nekik: „de kár, hogy nem voltatok olyan nagy hatással a környezetre, a külvilágra, meg a városra, hanem azt mondja: de kár, hogy közületek némelyek elhalnak, visszaesnek! Már csak pislogó gyertyabél a hitük, már csak megrepedt nádak lettek. Kár, hogy nem voltak többen, akik eltökélték szívükben, hogy ők megmaradnak Krisztus szeretetében! Hogy ők megmaradnak az Ő golgotai keresztjének és vérének a hatalmában, és bűnbocsátó erejében! Akik oda tudnak alázkodni mindig a kereszt alá, és azt mondani: „Mossál

meg engem, moss meg Uram! Jól ismered te minden utam.” Kár, hogy a világ lett hatással rátok! Az a kár, hogy beengedtétek a világot! Sokan halóféiben vannak közöttetek! Azt mondja Philadelphiának az Úr: „Megtartottad az én beszédemet, és nem tagadtad meg az én nevemet, én is megtartalak téged.” Megdicséri őket, mert megtartották az ígét. „Megtartottad az én nevemet, az én beszédemet; nem tagadtál meg, kitartottál!

Dániel könyvének ez legyen egyen-egyenként az üzenete számunkra, hogy vigyázzunk arra, hogy ellenséges környezetben és világban, azok között az áramlatok, eszmék, ideológiák között, amelyek jönnek-mennek, hol innen, hol onnan, hol nyugatról, hol keletről, azok között megmaradjunk az Isten szeretetében! Vigyázz, hogy el ne ess! Vigyázz, hogy szolgálatodat betöltsd! Azt mondja Pál apostol Timóteusnak: „de te maradj meg azokban, amiket tanultál”, és ahelyett, hogy azt mondaná: „ezt csináld, azt csináld, ezt tedd, azt tedd, ide menj, oda menj”, azt mondja: „maradj meg azokban, amiket tanultál, tudván kitől tanultad!” Az apostoli levelek erről szólnak. Jönnek, mennek a hamis tanítók, akik egyrészt rombolni akarnak, másrészt építeni. Lerombolni azt, amit az apostol felépített a galaták között, Kolossében, Filippiben, még akkor is, hogyha van olyan hely, ahol nem Pál járt, és nem ő plántálta a gyülekezetet, de ahova elhatott az evangélium ígérete. Azt mondja Pál: de kár, hogy kinyitottátok az ajtót és más evangélium felé lettetek nyitottak! Lerombolták azt, amit mi építettünk, és felépítettek egy hamisat. Felépítettek egy feleslegeset, aminek nem lenne szabad ott állnia.

Mai igénk nagyon világosan arra tanít, hogy Dánielhez hasonlóan a hívők legyenek kitartók, maradjanak meg hitükben egy ellenséges környezetben is. Bizonyára sokan ismerik Marie Durand nevét, a nagy francia hitvallóét, akit a hite miatt börtönbe zártak! Több évtizedig volt börtönben, és mikor amnesztiát kapott, akkor már csak néhány napig élt, mert az egész szervezetét annyira felemésztették a börtönben eltöltött évtizedek. Ez a Marie Durand a börtön falára sok-sok munkával, valamilyen eszközzel odavéselt két szót, ami így hangzott: tartsatok ki! – azoknak, akik majd utána jönnek oda ebbe a cellába, a hitükért, a reménységükért, az Isten iránti hűségükért, szeretetükért. Azoknak így üzent: tartsatok ki, mert én is kitartottam!

Amikor az úrvacsoránál mondjuk, hogy „így éltek vele hitvalló őseink”, vajon akkor, testvérem, elvonulnak-e a szemed előtt a történelem nagyjai, a hitnek hősei, akik tulajdonképpen nem önmagukban voltak hősök, hanem azért, mert kitartottak! Az volt az ő hősiességük, hogy azzal az erővel, amit Istentől kaptak, ki tudtak tartani, meg tudtak állni, végbe tudták vinni azt, amit Isten elrendelt és parancsolt. Isten ígétéhez szabták magukat.

Ma nagyon könnyen azt mondják az ilyen emberre, hogy maradi, ódivatú, konzervatív, nem veszi fel a lépést. „Ma már nem divat ez!” „Ma már nem így szokás!” – ó, hányaktól hallom. A hívő embernek az a mérce, az a mérvadó, ami Dánielnek: nem fertőztette meg magát a király ételével. Mai igénk arról beszél, hogy Dániel ragaszkodott ahhoz, amit Isten elrendelt. Nem hitt az Istenben, hanem úgy, mint Ábrahám, hitt az Istennek! Amit Isten kijelent, amit Is-

ten mond, ahhoz ragaszkodom, a szerint akarok élni! A hitemet, reménységemet, az Úr iránti bizalmamat és szeretetemet bele akarom vinni a hétköznapokba, még egy ilyen dologba is, mint az evés! Dániel nem ezért nem evett a király ételéből, hanem azért, mert Isten előírta, és az ő lelkiismerete ezt nem engedte. Pál apostol a lélek szabadságában azt mondja: az én lelkiismeretem Krisztusban van, meg van váltva, én megeszem a bálványhúst, mert engem nem érdekel, mit csináltak vele, milyen hókuszpókusszal ajánlották ennek-annak, de azt javasolja ő is: ha a te lelkiismereted nem engedi meg, akkor ne edd meg! Dániel azt mondja: nekem Isten elrendelte, hogy én mit ehetek, én hogyan ehetem meg, és azt hogyan kell elkészíteni. Egy dolog legyen előttünk: ragaszkodott az igéhez, ragaszkodott az Úrhoz, ragaszkodott ahhoz az Istenhez, aki kijelentette magát a Szentírásban!

Olyan szépen mondta múltkor egy presbiter testvérünk egy konferencián, hogy „az Isten igazsága nem ósdi, nem modern, hanem időtlen”. Azt szokták mondani az ilyen hívőre, hogy szemellenzős, hogy nem lát semmit, nem néz se jobbra se balra. Dániel felvállalja, elviseli, mert ő ragaszkodott az Úrhoz. Ő már megtapasztalta azt, hogy ez az Úr ragaszkodott hozzá. Azért nem hagyom el az Urat, mert Ő sem hagyott el engem. Ő sem tagadott meg engem, akkor én sem tudom megtagadni. Mint az a püspök, Polikárpusz, akit az első gyülekezetben, az első században odavittek a máglyához, és azt mondták neki: ha megtagadod Krisztust, nem égetünk meg! A püspök azt mondta: ha engem Krisztus soha nem tagadott meg, hogy tagadhatnám meg én őt? Felvállalta és felgyuladt a máglya, kivégezték.

Ó, hányan voltak ilyenek! A mi gályarab őseink is ilyenek voltak, akiknek azt mondták: hogyha nem ragaszkodsz, hogyha nem vagy eltökélt szívedben, akkor megmenekülsz! Hányakat megkísértett az elmúlt rendszerben: ha nem ragaszkodsz annyira az elveidhez, Krisztus igazságához, akkor lehet belőled egyházi tisztségviselő, lehet belőled miniszter is! Volt ilyen az ötvenes években: akkor majd szárnyalni fogsz; és voltak olyan eleink, akik vállalták, hogy elmentek egy kicsiny, eldugott faluba, ahol nincs út, nincs vonat, nincs busz, de rendőri felügyeletre hetente kétszer kellett jelentkezni a 20-25 km-re fekvő rendőrőrsön! Miért? Azért, mert eltökélték szívükben, hogy hiába eszme, ideológia, áramlat, ilyen izmus, olyan izmus, nekünk teljesen mindegy! Nekünk van Istenünk, aki megtart bennünket, aki megment, aki megáld, aki megszabadít, akinek az Ő örök terve meg fog valósulni akkor is, amikor ilyen Nabukodonozorok jönnek és mennek, vagy Dáriuszok, vagy Belsazárok. Uralkodók jönnek és mennek, királyokat emel és királyokat dönt, csak Ő az örökkévaló, akinek hatalma örökre megmarad!

Ma van egy olyan divatos irányzat, ami sajnos beférkőzik a protestantizmusba és a reformátusságba is, mert valakik azt kezdték el hirdetni Amerikában, nyugaton, hogy „az egyház azért van, hogy Jézus uralma egy földi birodalomban megvalósuljon: a politikában, a kultúrában, az ország kormányzásában. Legyen mindenütt ott a hívő ember, változtassa meg!” Aztán elolvastam a mai ígét, hogy „de Dániel eltökélte szívében”, nem akart ő semmit megváltoztatni,

DÁNIEL ELTÖKÉLTSGE

ő meg akart maradni az Úr félelmében; ő lezárt minden előtt, ami hatással lett volna a lelki életére, az Úrral való kapcsolatára, ami ezt megtántorította volna.

Nekünk feladatunk és kötelességünk eltökélni a szívünkben, hogy Isten ígéjéhez ragaszkodunk! Ma azt látjuk, hogy mindenféle lelki áramlatok jönnek, mennek, különféle módszereket ajánlanak, és az Isten népe és az Isten gyermeke egyet tesz: eltökéli szívében, hogy neki zsinórmérték az Isten ígéje. Általános iskolás koromban volt egy hittankönyv, aminek az volt a címe, hogy „Hitünk és életünk zsinórmértéke”. Nekem ez a zsinórmérték: komolyan veszem Isten ígét, ehhez ragaszkodom, mert Ő nem változik. Hogy énekeljük az énekekben? „Nem változik, ez Ő, és az lesz, aki volt. Aki úgy szól ma is, ahogy rége szolt.” Egy lelkipásztor mesélte, hogy az egyik gimnáziumban tartott előadást a Tízparancsolatról. Amikor lehetett kérdezni, akkor egy lány jelentkezett, és megkérdezte: lelkész úr, tessék már mondani, nem gondolt még az egyház arra, hogy enyhíteni kellene a tízparancsolaton? Azt mondta a lelkész: de, kedves, az egyház már nagyon sokszor gondolt rá, csak még Isten nem gondolt rá! Isten nem gondolt arra, mert akkor ezzel azt fejezné ki, hogy amikor az embert megteremtette igazságban és szentségben, túl magasra tette a mércét. De Isten magát meg nem tagadhatja! Nem tette a mércét lejjebb, de segítséget küldött neked és nekem, hogy akkor „hívj segítségül engem”, és egy olyan valakit küldök neked, aki viszont betölti a törvényt, aki kész és képes arra, hogy amit Ő megtesz, neked írják a javadra, a te igazságodra. Neked írja be Isten, amit Jézus Krisztus megtett!

A mi dolgunk eltökélni, hogy bizonyosságot teszünk ebben a világban, és rábízunk magunkat az Úrra továbbra is. Azzal, hogy Dániel eltökélte szívében, máris bizonyosságot tett a világ számára. Ha csak egyvalaki látja ezt az udvarmesterek fejedelme előtt, aki felelős azért, hogy ezek az ifjak mit esznek, mit isznak, már ezzel bizonyosságot tett: eltökélte szívében. S azután így szolt: ne kelljen magamat megfertőzteni! Azt mondja az Úr Jézus: ha valaki vallást tesz rólam az emberek előtt, arról én is vallást teszek az én mennyei Atyám előtt. Aki meg megtagad engem az emberek előtt, azt én is megtagadom az én mennyei Atyám előtt.

A harmadik, amit szeretnék kiemelni: az eltökéltségünk másokra is hatással lesz, mert Dániel meglátja, hogy nincs egyedül, ott van még három társa, akik szintén hasonlóképpen gondolkodnak, és hasonlóképpen vállalják azt, amit vállalni kell.

Azért is fontos ez az ige ma számunkra, mert ez a nabukodonozori szellem és irányzat ma mindenhová be akar hatolni! Nem áll meg a templom falainál, hanem bejut az óvodákba és az iskolákba. Múltkor hallottam egy gyülekezeti tagunktól, hogy újabban az iskolákban elkérnek egy-egy osztályfőnöki órát, hogy hadd tartsanak szexuál-pszichológiai előadást. Ilyenkor sok tanár örül, hogy nem neki kell megtartania az órát, de meg sem kérdezi, mit takar. Két fő mondanivalója van ennek az úgynevezett felvilágosításnak: az egyik az, hogy fogadd el a másságot, mert nem baj az, ha a fiú fiút szeret, a lány meg lányt szeret – ezt el kell fogadni, mert Isten őket is szereti; a másik, hogy majd te dönts

el, hogy fiú akarsz-e lenni vagy lány! Mintha ez nem dőlt volna már el a fogantatás pillanatában! És akkor jön egy kedves testvér, és azt mondja: most mit csináljunk, szóljunk vagy ne? Én annyit szoktam ilyenkor mondani ennek az igének a fényében, hogy „Dániel szólt”. Eltökélte szívében, és meg is mondta, amit elhatározott.

Legutóbb valaki éppen az egyik bibliaóránkon mondta, hogy amikor ő szólt, akkor voltak szülők, akik mellé álltak. Lehet, hogy az a másik szülő nem szólt volna, mert azt gondolja, hogy „önmagamban kevés vagyok”. Dániel nem is magát nézte, hanem azt, hogy „nekem van egy hatalmas Uram, egy erős Istenem; Uraknak Ura és Királyoknak Királya”, és én az Ő képviselője vagyok ebben a világban. Nem vagyok nagy ember, de nagy az én Uram! Nem vagyok erős, de erős az én Uram, és én Őhöz ragaszkodom. Dániel eltökélte a szívében, és megmondta. Ilyenkor nagyon sokszor valóban az történik, mint itt: meglátják, hogy Isten cselekszik, munkálkodik. Meglágyítja ennek a vezetőnek a szívét, és megengedi neki, hogy Dániel csak azt egye, ami az ő étele. Nem kell a király ételét ennie, és a király borát innia, hanem egye azt nyugodtan, mert Isten az Úr Babilonban is!

Múltkor kezembe került egy szektának a szórólapja, és nyilván nem így van az eredetiben, de egy igét úgy fordítanak, hogy a Sátán ennek a világnak az ura. Olyan szomorú voltam, mert ezzel lehet, hogy becsapnak sokakat, és hamis evangéliumot, hamis tényeket terjesztenek. Ennek a világnak Isten az ura! „Az Úr bír ez egész földdel és minden benne élőkkal, Övé a földnek kerekése, mit a tengeren épített” – valljuk meg a zsoltárban. Akkor mit kételkednénk? Akkor miért félnénk? Akkor miért ne lennénk bátrak eltökélni szívünkben? Dániel nem a királytól félt, ő az Istent félte. Dániel nem egy királyi értékítéletet várt, hanem azt, hogy mit szól hozzá az ő Istene. Amikor még falun szolgáltam, sokszor hallottam ezt: de mit szól hozzá a falu! S akkor mindig azt mondtam: téged ne az érdekeljen, mit szól hozzá a falu! Egyszer majd az ítélszékekben nem a falu fog ülni, hanem Isten fog ülni az ítélszékekben! Téged az érdekeljen, hogy Isten mit szól hozzá! Hogy azt mondja-e neked: jól vagyon jó és hű szolgám, mert eltökélted szívedben, mert hű voltál, mert ragaszkodtál, vagy pedig azt fogja mondani a te ítéző Urad, hogy „távozzatok, nem ismerlek titeket”! Te az Istentől félj! Mi sokszor az emberektől félünk, és emiatt nem merünk megmondani dolgokat, igazságokat. Dániel nem fennhéjázva, nem lekezelően, nem úgy odavetve vagy kioktatva beszél ezzel a felügyelővel, hanem szelíden és csendesen, de határozottan. Nem enged az igazságból.

Mi se engedjünk, mert nekünk olyan Jézusunk, olyan Megváltónk van, aki eltökélte szívében, hogy a Golgota keresztjén életét adja váltságul sokakért! Isten hívó népének azért lehet üdvössége, örök élete, mert Jézus Krisztus is eltökélte a szívében, és eljött azért, hogy az Ő népét megváltsa, és nem lehetett lebeszélni se a kereszt előtt, se a kereszten! Nem szállt le onnan, mert eltökélte szívében. Ne felejtsd el, hogy ki a te Urad, és hogy ki népe vagy, kihez tartozol! Maradjatok meg Isten szeretetében eltökélt szívvel! Eltökélve azt, hogy az Úr az én pásztorem. Eltökéltnek lenni abban, hogy az Úr az én szabadítóm, és

DÁNIEL ELTÖKÉLTSGE

---

hogy Ő vezet minket mindhalálig. Az Ő igéje lábam előtt mécses, és a világ gúnyoljon bár, de nem foglalkozom vele, mert egyedül az én drága Uram dicséretére és szeretetére vágyom, és egyedül az Ő szavaiban gyönyörködöm!

Legyünk eltökélt szívű, hívő keresztyének, mert különben nem érdemes az Úr útjára lépni és Krisztust követni!

Imádkozzunk!

Urunk, valljuk, hogy Te munkálsz a hitet az emberi szívben, a Te ajándékos az, nem tőlünk van, legfőképpen nem cselekedeteinkért, hogy senki ne kérkedjék. Megvalljuk, hogy Te adsz nekünk erőt arra nézve is, hogy megmaradjunk a hitben és a mi Urunk Jézus Krisztus ismeretében, hogy ebben még növekedni is tudjunk.

Bocsáss meg nekünk, amiért olyan sok idegen hatást, tant, áramlatot, szellemiséget megtűrünk, sőt be is engedünk az életünkbe ahelyett, hogy eltökélnénk szívünkben, hogy ami Tőled idegen, ami igeellenes, azt nem engedünk be, és mindent megvizsgálunk, és ha már csak gonosznak látszik, attól őrizkedünk. Kérünk, Urunk, hogy tartsd meg a Te drága, hívő népedet! Növed az üdvözülők seregével a gyülekezeteket! Hívj elő sokakat bűnből, halálból, közönyből, hitlenségből, elveszett állapotból! Az örök élet reménységével, az üdvösség bizonyosságával ajándékos meg bennünket, Urunk, és a hétköznapiakban is Te légy nekünk segítségül, hogy ragaszkodjunk Hozzád!

Kérünk Téged betegeinkért, hadd kapaszkodjanak a Te igédbe! Kérünk gyászolóinkért. Köszönjük, hogy kezdedbe tehetjük azokat a testvéreket, akik a héten temettek. Köszönjük Neked, Urunk, hogy vígasztalod az itt maradtakat. Kérünk, hogy tedd ezt továbbra is, és légy minden gyászoló testvérünkkel, aki megsomorodott az ideig-óraig való elválás miatt. Kérünk Téged, hogy álld meg a gyermekeinket! Olyan sok veszély fenyegeti őket az óvodákban, az iskolákban. Olyan sok lelki, szellemi áramlat veszi körül őket; idegen tanok.

Kérünk Téged, óvd meg a Te népedet, hogy megmaradjunk, és adj eltökélt szívet mindnyájunknak! Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg!

Ámen.

229. ének

1. Hú pásztorunk, vezesd a te árva nyájadat, E földi útvesztőben te mutass jó utat; Szent nyomdokodba lépve, a menny felé megyünk, Ó, halhatatlan Ige, vezérünk, Mesterünk.

2. Mert boldog az az ember, ki dicsér tégedet, És kóstolgatja mindennap szent beszédedet; Hát legeltessed igéddel bolygó nyájadat, És terelgessed Lelkeddel juhocskáidat.

3. Szentlelkedet töltsd ránk ki mint hajnal harmatát, És adj fejünkre tőled nyert ékes koronát, Hogy áldozatra felgyúlt, megszentelt életünk Oltárodon elégjen, Királyunk, Mesterünk!